

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/80/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123235412
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2024:4123235412.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

9 16Csp/80/2023

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený : Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D., v konaní o zaplatenie 329,34 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

2 16Csp/80/2023

I. Konanie sa v časti o zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 eur zastavuje.

II. V zastavujúcej časti sa žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 311,34 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 311,34 eura od 28.04.2021 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7 16Csp/80/2023

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou súdu dňa 15.06.2023 domáhal od žalovanej zaplatenia 329,34 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 311,34 eura od 28.04.2021 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 15.08.2020 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok poskytnúť žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 366,30 eura na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou 20 mesačných splátok vo výške 18,32 eura. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru žalovaná žalobcovi uhradila len sumu 54,96 eura. Na predžalobné výzvy žalovaná nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany

žalovanej žalobca vyhlásil dňa 27.04.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu.

2. Súd vydal vo veci platobný rozkaz, č. k. 16Csp/80/2023-41 zo dňa 26.06.2023, ktorým žalobe vyhovel v plnom rozsahu a rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalovanú istinu spolu s príslušenstvom. Súd uznesením zo dňa 10.11.2023 platobný rozkaz zrušil, keďže žalovanej nebolo možné doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk.

3. Súd uznesením, č. k. 16Csp/80/2023-129 zo dňa 02.10.2023, pripustil, aby namiesto pôvodného žalobcu – spoločnosti BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, vstúpil do konania žalobca. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.11.2023.

4. Žalovaná sa nevyjadrila k žalobe, ktorá jej bola doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu podľa § 116 ods. 2 CSP, keďže sa súdu nepodarilo doručiť jej žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a ani zistiť jej skutočný pobyt po uskutočnení všetkých potrebných úkonov.

5. Súd vyzval žalobcu, aby preukázal svoj nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 eur. Žalobca zobral na výzvu súdu nárok na náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 18 eur späť.

6. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

10. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh čiastočne späť skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovanej so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti tak ako je precizované vo výroku I. tohto rozsudku zastavil.

11. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania vždy skúmať procesné zavinenie na zastavení konania na oboch procesných stranách, teda aj na strane žalobcu, aj na strane žalovaného. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Súd za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania v zastavujúcej časti zisťoval zavinenie na zastavení konania niektorej zo strán konania. V uvedenom prípade možno konštatovať, že procesné zavinenie na zastavení konania možno pričítať žalobcovi, keďže tento zobral žalobu čiastočne späť, bez zavinenia žalovanej a to po výzve súdu na preukázanie dôvodnosti tohto nároku (nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). K čiastočnému zastaveniu konania teda prišlo pre správanie žalobcu. S poukazom na uvedené, čiastočné zastavenie konania zavinil žalobca, preto nárok na náhradu trov konania v zastavujúcej časti by patril žalovanej, ktorej však preukázateľne žiadne trovy nevznikli, ani zo spisu nevyplývajú, keďže bola v konaní úplne pasívna. Súčasne súd nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by v danej veci odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 257 CSP.

12. Súd spor rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 297 písm. b) CSP, pretože ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, hodnota sporu bez príslušenstva neprevýšila 1 000 eur a pretože žalovaná sa k žalobe nevyjadřila, neboli skutkové tvrdenia žalobcu sporné a to aj s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Nitre z 26.9.2018 č.k. 6Co/143/2018-99 a z 16.10.2018 č.k. 15Co/6/2018-89 a uznesenie Ústavného súdu SR z 11.júna 2019 sp.zn. I ÚS 246/2019, podľa ktorého spornosť ako kritérium pre nenariadenie pojednávania sa v súlade s citovaným ustanovením Civilného sporového poriadku týka zisteného skutkového stavu a požiadavka nespornosti skutkových tvrdení je splnená tým, že žalovaná sa k žalobe nevyjadřila.

13. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia žalobcu, pričom vychádzal z dôkazov, ktoré predložil, vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil a zistil tento skutkový a právny stav:

14. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 15.08.2020 a to prostredníctvom prostriedkov elektronickej komunikácie. Táto skutočnosť ani nebola medzi stranami sporná. Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo okrem iného poskytnutie spotrebiteľského úveru 366,30 eur a to vo výške ceny tovaru alebo služby, ktorý sa žalovaná zaviazala uhrádzať v 20-ich mesačných splátkach po 18,32 eura (bez poistenia), splatných k 15. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná 15.09.2020, konečná splatnosť úveru bola 15.04.2022. RPMN predstavovala 0,00 %, výška ročnej úrokovej sadzba bola 0,00 %, odplata 00,00%. Celková čiastka k zaplaceniu predstavovala sumu 366,40 eura.

15. V ten istý deň žalobca a žalovaná uzatvorili zároveň v jednej listiny uzavreli aj zmluvu Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úverového rámca až do výšky 5000 eur žalovanej, pri aktuálnej výške úverového rámca 900 eur, výška mesačnej predstavovala minimálne 5% z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší násobok 300 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola 10. deň v mesiaci, so splatnosťou 1. mesačnej splátky 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené 1. čerpanie Revolvingového úveru. Poplatok za poistenie predstavoval 5,29 %, pri zvolení komplexného balíka poistenia. Výška fixnej úrokovej sadzby bola 27,48%, RPMN 39,26 %, odplata 31,13 %. Tento úver však nebol predmetom konania.

16. Z výpisu z účtu žalovanej bolo preukázané, že žalovanej boli dňa 28.08.2020 poskytnuté finančné prostriedky vo výške 366,30 eura a to na účet predajcu tovaru, pričom žalovaná uhradila celkovo čiastku 54,96 eura.

17. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanej výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky vo výške 72,96 eura listom zo dňa 01.03.2021, s upozornením, že v prípade, ak nepríde k okamžitej úhrade mesačných splátok, bude požadovať zaplatenie celého dlhu. Zásielka sa vrátila dňa 12.03.2021, pretože žalovaná bola pre poštu neznámym adresátom, čo vyplýva z dokladu predloženého žalobcu zo sledovania zásielok dostupnej na webe.

18. Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 27.04.2021 bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 27.04.2021 a vyzval žalovanú na zaplatenie 329,34 eura. Zásielka sa vrátila ako prevzatá v odbernej lehote, čo vyplýva z fotokópie obálky.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ObZ“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

21. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

22. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

23. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 52 ods. 4 OZ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, účinného v čase predčasného zosplatnenia úveru, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy (ďalej len zák. č. 129/2010 Z. z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

28. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

29. Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 266/2005 Z. z.“), tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

30. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

31. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákona dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

32. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že zmluva, ktorú právny predchodca žalobcu so žalovanou uzatvoril, je spotrebiteľskou zmluvou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). Súd posúdil predmetný zmluvný vzťah ako spotrebiteľský, nakoľko právny predchodca žalobcu bol dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaná je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Súd na predmetný vzťah aplikoval aj ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože v danom prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah.

35. Je nepochybné, že sporové strany uzatvorili súčasne zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, na základe ktorej žalobca umožnil žalovanej čerpať peňažné prostriedky až vo výške úverového rámca 5.000 eur. Žalobca však skutkovo netvrdil, žeby žalovaná čerpala peňažné prostriedky titulom predmetného revolvingového úveru, ale len titulom klasického spotrebiteľského úveru, ktorý bol poukázaný na účet predajcu tovaru, ktorý kupovala žalovaná.

36. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám, pričom strata výhody splátok je podmienená tým, že musí ísť o spotrebiteľskú zmluvu a strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa, ktorý môže toto právo uplatniť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, keď zároveň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva mimoriadneho zosplatenia pohľadávky.

37. V danom prípade, súd dospel k záveru, že žaloba bola dôvodná, pretože boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 s poukazom na § 565 Občianskeho zákonníka na predčasné zosplatenie úveru, ktorý je inak v čase rozhodnutia súdu splatný v celom rozsahu. Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 366,30 eura, pričom žiadal vrátiť sumu 366,40 eura, t. j. navýšenú o sumu 0,10 eura. Z listinných dokladov je však zrejmé, že žalobca sa v konaní dožaduje iba sumy úveru, pretože si uplatnil dlžnú istinu vo výške 311,34 eura, ktorá je výsledkom rozdielu medzi skutočne čerpanou výškou úveru (366,30 eura) a sumou, ktorú na predmetný úver žalovaná zaplatila (54,96 eura). Súd dospel k záveru, že zmluva obsahovala všetky obligatórne náležitosti vyžadované pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa

§ 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V uvedenom kontexte súd dodáva, že hoci výška odplaty (respektíve RPMN) by mala byť správne vyjadrená vo výške 0,03 %, zatiaľ čo je v zmluve uvedená 0,00% a táto je vyjadrená v neprospech spotrebiteľa, predmetná skutočnosť je však bezpredmetná, pretože si žalobca uplatňuje len výšku nezaplatenej časti úveru. Prípadné posudzovanie úveru ako bezúročného a bezpoplatkové je bezpredmetné, pretože žalobca si uplatňuje len výšku nezaplatenej časti úveru.

38. Keďže bola žalovaná preukázateľne v omeškani s peňažným plnením svojho dlhu už v dobe, ktorú si uplatnil v žalobe právny predchodca žalobcu, t. j. deň nasledujúci od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (28.04.2021), súd preto žalobcovi priznal aj úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s § 517 ods. 2 OZ v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Zb. Žalovanej tak uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 311,34 eura spolu s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, keďže nebol dôvod nato, aby súd uložil inú lehotu na plnenie.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca bol v merite veci (vo vyhovujúcej časti) v konaní úspešný v celom rozsahu, zatiaľ čo žalovaná nedosiahla žiaden materiálne merateľný úspech, súd žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením. Zároveň súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, tieto netvrdili ani strany sporu, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania.

43. Nad rámec uvedeného súd konštatuje, že rozhodol dvomi výrokmi o nároku na náhradu trov konania, pretože zákonodarca striktno diferencuje medzi zásadou úspechu a zásadou procesného zavinenia na zastavení konania, čo celkom nepochybne vyplýva aj zo systematického výkladu, keď oba inštitúty reflektoval do iného ustanovenia. Okrem toho, žiadne ustanovenie Civilného sporového poriadku neukladá súdu, aby rozhodol jedným výrokom o nároku na náhradu trov konania, čo je odôvodnené napríklad aj v prípadoch, ak sú predmetom konania rôzne typy žalobných nárokov (žaloba na plnenie, žaloba na určenie, žaloba na určenie právnej skutočnosti atď.). V tomto kontexte súd dodáva, že v súdnej praxi neexistuje jednotný názor na túto problematiku, v dôsledku čoho je podľa názoru súdu správne, ale nepochybne aj zákonné a spravodlivé rozhodovať a striktno odlišovať zásadu úspechu od zásady zodpovednosti za procesné zavinenie na zastavení konania. Podľa názoru súdu (takýto názor zastávajú aj vyššie súdne authority, bez doposiaľ jasne judikovaného rozhodnutia) je potrebné odlišovať zásadu za procesné zavinenie na zastavení konania a zásadu procesného úspechu, pretože obe zásady sú postavené na rôznych skutočnostiach, ktoré je potrebné zohľadniť, ergo v prípade procesného zavinenia z dôvodu späťvzatia žaloby (i čiastočného), neprichádza k posudzovaniu dôvodnosti hmotnoprávneho nároku, zatiaľ čo úspech v merite veci je materiálnym vyjadrením úspechu v hmotnoprávnej časti nároku. Ide teda o celkom zjavne dve rozdielne kategórie, ktoré nemožno zhmotniť do jedného výroku a to z dôvodu, že aj v prípade čiastočného úspechu by bola strana absolútnym spôsobom ukrátená a znevýhodnená o jej právo na náhradu trov konania, čo naráža na zásadu spravodlivého usporiadania vzťahov strán sporu. Okrem toho, aj Krajský súd v Nitre rozsudkom, č. k. 25Co/56/2022 – 509 zo dňa 10.08.2022 judikoval povinnosť súdu prvej inštancie rozhodovať samostatne v časti trov konania, t. j. v zastavujúcej časti a vo veci samej, čo odôvodnil použitím separácie trov konania podľa § 256 CSP a § 255 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia a to prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.